

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2019. január 13.
Urunk megkeresztelkedése

Benned telik kedvem

Egyházunk Jézus megkeresztelkedését ünnepli a mai napon, ezért az evangéliumban erről az eseményről olvasunk. Ez az esemény lezárja Keresztelő János működését, akit hamarosan börtönbe zárnak, majd Heródes lefejezti őt. Röviddel ezt követően megkezdődik Jézus nyilvános működése a nép körében, elindul tanító útján.

Jézus elmegy Keresztelő Jánoshoz, aki a Jordán folyónál megkereszteli azokat, akik kifejezik bűnbánatukat. Isten küldöttként, prófétájaként a megtérést hirdeti, és a bűnök bocsánatára kereszteli meg a hozzá érkező népet, a bűnösöket, a katonákat, a vámosokat. Már az első keresztény közösség tagjaiban felmerült a kérdés: Miért keresztelkedett meg Jézus Jánosnál, amikor ő nem volt bűnös? Miért állt be a bűnösök közé, amikor neki egyetlen vétke sem volt? Miért tartotta ezt fontosnak, hiszen neki ebben az értelemben nem volt szüksége a keresztségre, mint a bűnbocsánat jelére? E kérdés jogosságát az is igazolja,

hogy az Úr megkeresztelkedésének elbeszélésében Szent Máté evangélista megemlíti, hogy Keresztelő János is csodálkozva, értetlenül fogadja a hozzá érkező Jézust. Úgy gondolja, hogy éppen fordítva kellene történnie, Jézusnak kellene megkeresztelnie őt. Felvetésére Jézus sem ad pontos választ.

Miért keresztelkedik meg Jézus? Tetteiben azt érdemes felismernünk, hogy a bűnösök közé állásával megkezdí Isten szenvedő szolgájának küldetését. És ez a küldetés azzal teljesedik be három esztendő múlva, hogy „a bűnösök közé so-

rolva” halálra ítélik, és mint egy gonosztevőt keresztre feszítik. A keresztelkedéssel az Úr azt szeretné kifejezni, hogy az Atya akaratának megfelelően magára veszi az emberek bűneit, ahogyan ezt később keresztáldozatával is teszi. Ebben az értelemben Jézus vízzel való keresztsége összekapcsolódik az ő vérkeresztségével, önfeláldozásával, amely a kereszten valósul meg. Az Atyának engedelmeskedik, amikor megkeresztelkedésekor beáll a bűnösök közé és neki engedelmeskedik, amikor feláldozza életét.

Te vagy az én szeretett Fiam

Szent Lukács evangélista csak röviden említi meg a vízbe való alámerülést, nem ez a hangsúlyos rész a leírásban.

Figyelmünket inkább az égből jövő szózatra, üzenetre, a mennyei Atya kinyilatkoztatására irányítja, aki ezt mondja: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned telik kedvem.”

Az előzményekben Keresztelő Szent János tanúságtételéről olvasunk, most pedig a mennyei Atya megerősítve ezt az emberi tanúskodást, maga tesz tanúságot Jézusról, akiről kijelenti, hogy az ő Fia, miközben a harmadik isteni személy, a Szentlélek galamb alakjában leereszkedik Jézusra.

A Lélek jelenléte azért fontos, mert ezután kezd meg Jézus a működését, melyet a Szentlélek jelenléte kísér.

A hit kifejezése

Mindenható Istenünk! A keresztség szentségében való részesezés a benned való hit kifejezése, a mi válaszuk a te szeretetedre.

Amikor megújítjuk keresztségi fogadalmunkat, megerősítjük hitünket és újra ígéretet teszünk arra, hogy engedelmeskedünk neked, a mi Istenünknek. Köszönjük, hogy bűnbánatot ébresztasz bennünk, megbocsátasz nekünk és megadod a lelki újjászületést. A keresztségben te gyermekké fogadsz minket. Segíts minket úgy élni, hogy életünk minden napján méltók legyünk szeretetedre, aki úgy tekint ránk, mint gyermekeidre! Segíts minket abban, hogy Jézus napról napra növekedjék bennünk, és ő vezessen minket az üdvösség útján!

Urunk megkeresztelkedése
Iz 42,1-4.6-7
ApCsel 10,34-38
Lk 3,15-16.21-22

Hétfő
Zsid 1,1-6
Mk 1,14-20

Kedd
Zsid 2,5-12
Mk 1,21-28

Szerda
Zsid 2,14-18
Mk 1,29-39

Csütörtök
Zsid 3,7-14
Mk 1,40-45

Péntek
Árpád-házi
Szent Margit
2 Kor 10,17-11,2
Mt 25,1-13

Szombat
Zsid 4,12-16
Mk 2,13-17

Évközi 2.
vasárnap
Iz 62,1-5
1Kor 12,4-11
Jn 2,1-11